

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 305/07
07.03.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Jovanke Kažić, Ljubice Milutinović, Milomira Nikolića i Branislave Apostolović, članova veća, u parnici tužilaca AA i BB, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženih Republike Srbije, koju zastupa Republički javni pravobranilac, AP Vojvodine, koju zastupa Pokrajinski javni pravobranilac i Grada Novog Sada, koga zastupa Gradski javni pravobranilac, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužilaca protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž. 2931/05 od 18.10.2006. godine, u sednici održanoj 07.03.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilaca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž. 2931/05 od 18.10.2006.godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Novom Sadu P. broj 2847/04 od 12.04.2005. godine odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev da se obavežu tuženi da tužiocima solidarno isplate na ime materijalne štete za adaptaciju lokala iznos od 450.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom od 05.12.2001. godine pa do isplate, na ime izgubljene dobiti zbog nekorišćenja lokala mesečni iznos od po 90.000,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom za svaki mesec počev od 02.04.2002. godine do 23.01.2004. godine, kao i da se obavežu tuženi da tužiocima isplate troškove parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom od donošenja presude pa do isplate. Stavom dva presude obavezani su tužioci da tuženom Gradu Novom Sadu na ime troškova parničnog postupka plate iznos od 59.250,00 dinara.

Okružni sud u Novom Sadu je presudom Gž. 2931/05 od 18.10.2006.godine odbio kao neosnovanu žalbu tužilaca i prvostepenu presudu potvrdio.

Protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužioci su preko punomoćnika advokata, koji na osnovu člana 84. ZPP stranku mora zastupati u postupku po reviziji, blagovremeno izjavili reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu na osnovu člana 399. ZPP.

Revizija je neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačke 9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Revizijom izjavljenom iz ovog zakonskog razloga ne navode se bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se revizija može izjaviti na osnovu člana 398. stav 1. tačka 1. i 2. ZPP.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju tužioci su na osnovu Ugovora o kupoprodaji zaključenog 27.09.2001. godine postali suvlasnici u idealnom delu nepokretnosti – stambene zgrade u Novom Sadu, upisanoj u listu nepokretnosti broj aa KO GG. Članom 3. ugovora određeno je da predmet ugovora predstavlja poslovni prostor površine 44m² u prizemlju stambene zgrade u sirovom stanju. Opređeljeni fizički deo nepokretnosti predstavljao je stambeni prostor, i kao takav nije bio podoban za obavljanje poslovne delatnosti – frizersko zanatskih usluga, koju delatnost su tužioci nameravali da obavljaju u prostoriji koja je predmet zaključenog ugovora o kupoprodaji. Zaključenjem ugovora o kupoprodaji sa prethodnim vlasnikom VV, tužioci su bili u uverenju da kupuju poslovni prostor, a saznanje da je predmet ugovora suvlasnički deo stambenog prostora, tužioci su imali prilikom podnetog zahteva za uknjižbu na osnovu koga su upisani kao suvlasnici idealnog dela nepokretnosti – stambene zgrade. Zahtev tužilaca za promenu namene kupljenog prostora iz stambenog u poslovni je odlukom organa tuženog Grada Novog Sada odbijen zbog okolnosti da je ranijem vlasniku nepokretnosti izdato falsifikovano odobrenje za upotrebu.

Na utvrđeno činjenično stanje pravilnom primenom materijalnog prava odbijen je tužbeni zahtev kao neosnovan.

Tužioci u ovom postupku traže naknadu štete u visini uložениh sredstava radi privođenja nameni stambenog u poslovni prostor i izmaklu korist u visini očekivane dobiti od delatnosti koju bi obavljali u poslovnom prostoru da im je odobren zahtev za promenu namene prostora iz stambenog u poslovni. Pravilan je zaključak nižestepениh sudova da tuženi Republika Srbija i Autonomna Pokrajina Vojvodina nisu u materijalno pravnom odnosu iz koga tužioci traže naknadu nastale štete, zbog čega ovi tuženi nisu pasivno legitimisani. Ceneći činjenicu da su tužioci pre donošenja odluke nadležnog organa tuženog Grada Novog Sada po podnetom zahtevu tužilaca za promenu

namene stambenog u poslovni prostor započeli adaptaciju nižestepeni sudovi su izveli pravilan zaključak da tuženi Grad Novi Sad nije dužan da tužiocima naknadi nastalu štetu.

Odredbom člana 172. Zakona o obligacionim odnosima propisano je da pravno lice odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećem licu u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija. Odbijanjem zahteva tužilaca za promenu namene stambenog u poslovni prostor ne predstavlja prouzrokovanje štete u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija kada bi pravno lice odgovaralo za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećem licu na osnovu navedene zakonske odredbe. Tužioci ne mogu zatevati naknadu štete koja je nastala iz njihove radnje - započete adaptacije poslovnog u stambeni prostor pre donete odluke o zahtevu tužilaca da se dozvoli promena namene.

Iz izloženog neosnovan je razlog revizije da je o tužbenom zahtevu odlučeno pogrešnom primenom materijalnog prava.

Navodi revizije da je njihov zahtev za promenu namene stambenog u poslovni prostor odbijen zbog okolnost da je falsifikovano odobrenje za upotrebu stambenog objekta i da je u izdavanju falsifikovanog odobrenja učestvovao i radnik tuženog Grada Novog Sada nisu od uticaja na zakonitost i pravilnost pobijane presude. Za pravilnost odluke u ovom postupku odlučna je činjenica što je organ tuženog Grada Novog Sada odbio zahtev tužilaca za promenu namene stambenog u poslovni prostor, a razlozi zbog kojih je odbijen taj zahtev ne predstavlja nezakonit rad organa kada bi postojala obaveza tuženog da tužiocima naknadi štetu. Započeto adaptacijom stambenog u poslovni prostor pre dobijanja odluke nadležnog organa u upravnom postupku kojom bi se odobrila promena namene, tužioci su pristali na eventualno nastalu štetu, a za naknadu štete nastale iz takve radnje ne postoji odgovornost tuženih .

Odluka o reviziji doneta je na osnovu odredbe člana 405. ZPP.

Predsednik veća-sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RR